

2026-09-03

Riksgälden

riksgalden@riksgalden.se

Förslag till Policy för bedömning om en bank bör hanteras i resolution

Bankföreningen ser positivt på att få möjlighet att lämna synpunkter på Riksgäldens förslag till policy. Vi ser också positivt på ambitionen att öka transparensen och förutsägbarheten avseende myndighetens bedömning av bankernas systemviktighet.

Bankföreningen noterar att förslaget till policy beskriver Riksgäldens interna bedömningsmetod och att dokumentet därmed formellt sett inte omfattas av kravet på en konsekvensutredning, jfr förordning (2024:183) om konsekvensutredningar. Vi noterar dock att förslaget i flera delar saknar en redovisad bakgrund till och konsekvensanalys av den metod för att bedöma hur ett fallissemang i en bank kan komma att påverka aktuella resolutionsändamål, vilket försvårar möjligheten att lämna ett fullt ut underbyggt remissyttrande. Bankföreningen önskar därför att policyn kompletteras innan den fastställs och vill med anledning därav framföra följande.

Kritisk verksamhet

Riksgälden har utvecklat en specifik metod, med egna indikatorer och tröskelvärden, för fyra verksamheter: betalkonton för privatpersoner, betaltjänster för små och medelstora företag, utlåning till privatpersoner för bostadsändamål samt utlåning till små och medelstora företag. Bedömningen omfattar därmed endast ett fåtal av de verksamheter som kan utgöra kritisk verksamhet.

Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/2303 (rapporteringsförordningen) omfattar totalt 23 verksamheter fördelade på fem verksamhetsområden. För flertalet av dessa verksamheter – bland annat kapitalmarknadstjänster, kontanttjänster, betaltjänster till stora företag och konsumtionslån – hänvisar förslaget i stället till en generell metod utan egna indikatorer eller tröskelvärden. Frånvaron av en specifik metod motiveras endast med kortfattade, exempelbaserade omdömen, till exempel att konsumtionslån och kontanttjänster "kännetecknas av god substituerbarhet".

Bankföreningen kan mot denna bakgrund inte bedöma om urvalet av just dessa fyra verksamheter är representativt för vad som faktiskt är kritiskt i ett instituts totala tjänsteutbud, eller om urvalet har gjorts av andra, icke redovisade skäl. Bankföreningen efterfrågar att Riksgälden redovisar den princip eller det urvalskriterium som ligger till grund för att endast fyra verksamheter har bedömts kräva en specifik metod.

Dessutom framgår av utkastet till policy (s. 10) att den finansiering som banken använder för att tillhandahålla sina tjänster inte analyseras utifrån resolutionsändamålet att upprätthålla kritisk verksamhet. Samtidigt framgår i en fotnot på samma sida att viss typ av finansiering kan bedömas utifrån resolutionsändamålet kritisk verksamhet om det skulle vara viktigt t.ex. "för att säkerställa operativa arrangemang och kontinuitet av tjänster i resolution". Förslaget till policy ger dock ingen ledning avseende vilka faktorer som beaktas vid bedömningen av huruvida finansiering anses viktig för att säkerställa operativa arrangemang och kontinuitet av tjänster i resolution. Enligt Bankföreningen framstår det också som osannolikt att detta skulle förekomma i någon nämnvärd utsträckning, och normalt sett torde därför finansiering hänföras till resolutionsmålet finansiell stabilitet snarare än kritisk verksamhet.

Bedömning

Förslagets huvudindikatorer är genomgående ögonblicksbilder av balansposter – marknadsandel, utestående volym, antal kunder – snarare än mått på det löpande flöde av tjänster vars plötsliga avbrott är det som enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/778 ska bedömas. Detta gäller genomgående: marknadsandel av utlåningsstocken används för bolån respektive utlåning till små och medelstora företag, och antal kunder används för betalkonton och betaltjänster – i stället för volym eller frekvens av genomförda betalningar. Ett delvis undantag är att huvudindikatorn för aktiva lönekunder som innehåller ett flödesmoment genom transaktionskriteriet (minst fem transaktioner per månad). Även där är dock den slutliga tröskeln ett kundantal, inte en aggregerad transaktions- eller betalningsvolym.

Bedömningen synes därmed bygga på stockmått, trots att regelverket tar sikte på utförandet av en verksamhet. Även om det framgår att Riksgälden avser att beakta indikatorernas utveckling över tid, utgör de fortfarande tidsmässigt distinkta mått som enbart indirekt kan fånga förändringar i relevanta flöden. Bankföreningen efterfrågar att Riksgälden antingen visar hur de valda stockmåten på ett tillförlitligt sätt approximerar en plötslig störning i utförandet av respektive verksamhet, eller kompletterar respektive ersätter dem med flödesbaserade indikatorer.

Empirisk förankring

Flera av förslagets centrala slutsatser bygger på antaganden om hur kunder,

investerare och marknader beter sig vid ett fallissemang, utan att antagandena underbyggs med data eller hänvisning till tidigare händelser.

Bankföreningen efterfrågar att sådana antaganden antingen underbyggs med empiriskt material eller uttryckligen redovisas som normativa avvägningar snarare än som slutsatser av en analys.

Konsekvensanalys

Policyn saknar en konsekvensanalys, och det framgår därmed inte hur förslaget förhåller sig till Riksgäldens nuvarande bedömningspraxis. Det framgår inte heller om tillämpningen av metoden kan leda till förändrade bedömningar av vilka verksamheter som anses kritiska eller vilka banker som bedöms vara systemviktiga.

Sådana förändringar kan få betydande konsekvenser för ett enskilt institut, bland annat för dess resolutionsstrategi, resolutionsplanering, krav på resolutionsbarhet och andra krav som följer av att banken förväntas hanteras i resolution.

Bankföreningen efterfrågar därför en analys av hur den föreslagna metoden kan påverka den befintliga klassificeringen av banker och kritiska verksamheter.

SVENSKA BANKFÖRENINGEN

Hans Lindberg

Åsa Arffman